

କର୍ପାରେଟ୍ ଜଗତକୁ ଟିକସ ନୋଟିସ୍ ଟିକ୍ଟା

ଦେଶରେ ନିବାଚନ ରତ୍ନ ଚାଲିଥିବା ବେଳେ କପୋରେଟ
ଜଗତକୁ ଟିକିସ ନୋଟିସ୍ ଟିକ୍ତା ଘାରିଛି । ଅନେକ କମ୍ପାନି
ପାଖରେ ଆୟକର ଓ ଜିଏସ୍ ନୋଟିସ୍ ପହଞ୍ଚୁଛି । ଏହି
ଡାଲିକା ଲମ୍ବା ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଯୁନାଇଟେଡ୍ ସ୍ଵିରିଟ୍,
ଜୋମାଟୋ, ବେଦାନ୍ତ, ଆଇସିଆଇସିଆଇ ସିକ୍ୟୁରିଟିଜ୍,
ଶୋଭା ଲିମିଟେଡ୍, ଇନ୍ଡ୍ରସିସ୍, ଇଥସ୍, ଜେକେ ଟାଯାର
ଆଣ୍ଡ ଇଣ୍ଟର୍ନ୍ଯୁଲ୍, ଶାହ ଆଲେଙ୍କ, ଷାର ପେପର ମିଲ୍,
ଏସିଏଲ୍ ଷିଲ୍ ଏବଂ ଆଷ୍ଟନ ପେପର ଆଣ୍ଡ ବୋର୍ଡ ପାଖରେ

ଶୁଦ୍ଧାଂଶୁ ମୋହନ ଶତପଥୀ
ଶ୍ରୀରାମ ଭବନ, ଚଟୁଆ
କୁଞ୍ଜଙ୍ଗ, ଜଗଡ଼ସିଂହପୁର
ମୋ-୯୭୭୮୮୯୮୪୪

ଉଦ୍‌ବିତ୍ତବ୍ୟ ସାହା ଅବଶ୍ୟ ପଟ୍ଟିବ-୪୮

ଦଖୁବ ଉର୍ମିଲାଙ୍କର ବୈଧବ୍ୟ
ପତନା, ନା ନା କେବେ ନୁହେଁ,
ଶ୍ରୀରାମ ଏହି ଚିତ୍ତାର ମହାଥାଗର
ପିତରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥିବା ବେଳେ
ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଆସି ତାଙ୍କର ନିକଟରେ
କଟେ ବେଳୁ ଅଞ୍ଚିମ ବିଦାୟ ନେବା
ପାଇଁ ଦଖ୍ଯାଯମାନ ହୋଇ ସାରିଲେଣି
ଅଥବା ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ
ପରେ ପଢ଼ିନଥୁଲା ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ
କଳରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଦଖ୍ଯାଯମାନ ହେବା
ବେଳେ ତାଙ୍କ ଆଖୁର ବହି ଯାଇଥାଏ
କଳ ଅଶ୍ଵଧାରା । ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ମାରବ
ଶ୍ଵେତ କୌଣସି ମତେ ବନ କରି
ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏ ଦୁଇଭାଇଙ୍କର
ଏହି ଅଶ୍ଵପାତକୁ ଦେଖୁ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟ
ପାରି ଉଠୁଆଏ । ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ସହିତ
ଏଇଛନ୍ତି କୁଳଗୁରୁ ବଶି ଷ୍ଟ ଓ
ପାହାକାବ୍ୟ ରାମାୟଣର ସ୍ରୀଷ୍ଟା ମହର୍ଷୀ

ଲୁକି । ବାଲ୍ମୀକି କହିଲେ “
ରାମ ! ତୁମ ଚଶ୍ମରୁ ନିର୍ଗତ
ଉଥିବା ଅସ୍ତ୍ରାପାତକୁ ଦେଖୁ ମୁଁ
ଯେପରି ରହିପାରୁନି । ତୁମ
ଦୟର ଅଶ୍ଵ ବିଗଳିତ ସ୍ଵଦନ
ରମ୍ୟାର ଚିକାର କରି କହୁଛି ସତେ
ଯପରି ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ତୁମେ ବର୍ଜନ
ରିପାରିବ ନାହିଁ । କେବଳ ତୁମେ
ଜାନୁହେଁ ଏ ସମସ୍ତ ଅଯୋଧ୍ୟାର
ଅନ୍ତରେ ନରନାରୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ପାଇଁ
ଗଲ ଭଲି କାନ୍ଦିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ।
ଯର୍ଥଠି ବିକଞ୍ଚ ନାହିଁ, ଯେବୀଠି
ଭଲି ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତିବେଳେ ରାଜ୍ୟର
ବାନ, ଗୌରବମୟ ଜୀବିତାବ୍ଦୀ
କିମ୍ବା ହୋଇଯିବ, ତୁମେ କ’ଣ
କୁ ସାହାଯ୍ୟକରି ପାରିବ ଶ୍ରୀରାମ ?
ରାମ କହିଲେ “ହେ ମହାର୍ଷ !
ଜ୍ୟାତିଷ୍ଠକ ସମୟରେ ମୋତେ

ଦେବ ବଶିଷ୍ଠ କହିଥିଲେ ହେ
ମୁମେ ଲୋକର କଥାକୁ
ଆପାବେ ନ ଦୁର୍ଗି ଓ ସେ ବିଷୟକୁ
ଉଦ୍ଧିତ ବିଚାର ନ କରି,
ବେ ହେଲେ କାହାକୁ ସତ୍ୟବାକ୍ୟ
ବାନ କରିବ ନାହିଁ, ଏ କଥା ଥରେ
ଦୂଳଥର ନୁହେଁ ଗୁରୁଦେବ
ଷ ବାରମ୍ବାର ମୋତେ ବିରିନ୍ଦ
ଯରେ କହିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏପରି
ତୁ ତେବେଳା ଏବଂ କେଉଁ ଦୂର୍ବଳ
ରିତରେ ମୋ ମନ ଓ ମଣିଷଙ୍କୁ
ନୁ କରିଦେଲା ଏବଂ ମୁଁ ସତ୍ୟ
ବା ପାଇଁ ବାଧ ହେଲି, ଏହାର
କଣ କ'ଣ ମହାର୍ଷ ?” ବାଲ୍ମୀକୀ
ଲେ ହେ ଶ୍ରୀଗାମ ! ତୁମେ ଏତିର
କଳ ଅଶ୍ଵପାତ ଏହି ବିଷୟ
ସ୍ଥାପିତର ବୟକରା । ବହୁ ସମୟ
ଯେଉଁ ରହସ୍ୟମାନ ବିଷୟକୁ

କେଉଁ ମାଧ୍ୟମରେ ଏ ବିଶ୍ୱ ଜାଗମଞ୍ଚରୁ
ବିଦ୍ୟାଯ ଦେବେ, ତାହା ତାଙ୍କ ବ୍ୟତିତ
ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ
ମହାସତ୍ୟ ହେଉଛି ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ବିନା ଗୋଟିଏ ପତ୍ରମଧ ହଲେ ନାହିଁ,
ଗୋଟିଏ ଅଦୃଶ୍ୟ ବାଲି ରେଣୁ ମଧ୍ୟ
ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିନା ଖୁଲାନାକ୍ତ କରି
ଦେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ଅନ୍ଧାର
ସତ୍ୟକୁ କେହି ଟାଳି ଦେଇ ପାରିବେ
ନାହିଁ । ଏପରି ଅଭିଭ୍ୟକ୍ତିକୁ ତୁମେ
ସହସ୍ରବାର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ
ଛଲରେ କହି ସାରିଛ । ଆଉ
ଏପରିମଧ କହିଛ ଯେ ଯେଉଁ ଶିଶୁ
ଏ ସୃଷ୍ଟିର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ସେ ବି ଯଦି
ଏ ସଂପାଦରେ ପରିବେଶ ପରିସ୍ଥିତି
କୁମେ ଜନ୍ମନିଏ ସେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ
ତିଆରି କରିଥିବା ନିଯମକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ
କରିପାରିବ ନାହିଁ । (କ୍ରମଶଃ)

ପ୍ରତାଙ୍କ କୁଳାଚି ପଞ୍ଜା,
ରାନ୍ଧିଆ ଶାସନ, ରାମେଶ୍ଵର
ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ
ମୋ-୮୯୬୭୫୭୧୪୭୧

ବ୍ୟାକ

ଜାତି ଆମର ସ୍ଵତି ପଟଳକୁ ନଳଗଲେ, ତାହାକୁ ଚିତ୍ତନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବାଲି କହିଥାଉ। ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅନୁସାରେ ଦେଖନ୍ତି ପ୍ରାୟତଃ ୫୦ ହଜାର ରୁ ତୁ ଏକ ଜାତି ଚିତ୍ତନ ଆମ ମେଣ୍ଡିଶିକୁ ଆଧୀନ୍ୟାତ୍ମକ ପ୍ରକାର ହଜାର ରୁ ଏକ ଜାତି ଚିତ୍ତନ ସାଧାରଣତଃ ଦୂର ପ୍ରକାର। ଗାତ୍ରି ଏ ସକାରାମୟକ ଓ ଅନ୍ୟତଃ ସକାରାମୟକ। ଏଣୁ ଆମ ମେଣ୍ଡିଶିକୁ ଯେଉଁ ସକାରାର ଅର୍ଥାତ୍ ସକାରାମୟକ ଚିତ୍ତନ ସକାରାମୟକ ଫଳ ଦିବ ଏବଂ ନକାରାମୟକ ଚିତ୍ତନ ନକାରାମୟକ ଫଳ ଦିବ। ଆଶା ରୁଥୁବା ଓ ମୃଣା କରୁଥୁବା ଦୁଇଟି ଜିନିଷକୁ ଆମେ ସବୁବେଳେ ମୃଣା ରୁଥୁବା ଜିନିଷକୁ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି, ଆଶା ରୁଥୁବା ଏବଂ ମୃଣାର ପରିମାଣ ଓ ଭାବରତା ସବୁବେଳେ ଜୟପାଇର ଥିବା ଜିନିଷ ଠାରୁ ଅଧିକ ଥାଏ। ତେଣୁ ଆମେ ସବୁବେଳେ ଚାହୁଁନଥୁବା ଜିନିଷକୁ ଲାଇଥାଏ। ତେଣୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପଦାର୍ଥ ପ୍ରତି ମୃଣା ନ ରଖୁଥିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଅବବେତନ ମନରେ ମଣିଷ ଯେଉଁଭିତ୍ତି ଭାବନାରେ ଯାଏ, ମଣିଷଟି ଠିକ୍ ସେଇକି ହାଇଥାଏ । (Joseph Murphy) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ଆମ ବନକୁ ଆକର୍ଷଣ ହୋଇ ଆସନ୍ତି, ତାହା ଯମିତି ଭାବରେ ଆମ ଅବବେତନ ମନରେ ଦୃଢ଼ତାର ସହ ଥାଏ । ଯଦି ଏବିବିଧ ସଂଗେ ସଂଗେ ସବୁ ଜିନିଷ ଆମ ମେଣ୍ଡିଶିରେ ପଥର୍ଷି ଯାଏ ତେବେ ଅନର୍ଥ ହେଲୁଥିବ । କାଣଣ ଆମେ ଯଦି ଭୁଲ କରାଯାଇବା କଥା ଭାବି ଦିଅନ୍ତି , ଆଉ ଯଦି ବାପ ପଥର୍ଷି ଯାଏ, ତେବେ ଆମର ବାବସ୍ଥା କଣ ହେବ.. ଏଣୁ ଆମ ଅବବେତନ ମନରେ ଯାହା ଦୃଢ଼ ମେଣ୍ଡିଶିରେ ଥାଏ, ତାହାରୁ ଆମକୁ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ କୌଣସି ଚିତ୍ତନକୁ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ସେହି ମନୟରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସମାନ ଧରଣର ଅନ୍ୟ ଚିତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି ବା ଆମ ମସିଦ୍ଧ କୁ ଆସିଥାଏ । ଯଦି ଆମେ ଏକଣ୍ଠ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଏ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ଯେତେପରିକାର ଦୁଇଭାବ ଚିତ୍ତନ ସବୁ ଆମ ମନକୁ ଆସିଥାଏ । ବା ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଖୁସିରେ ଥାଏ ସେତେବେଳେ ଦୁଇପ୍ରକାର ସୁଖର ଚିତ୍ତନ ମାନେ ମଧ୍ୟ ମନ କୁ ଆସିଥାଏ । ଏଣୁ ଆମେ ସବୁବେଳେ ସକାରାମୟକ ହୋଇ ଖୁସି ଭାବନାରେ ରହିବା ଉଚିତ । Rhonda Byrne ତାଙ୍କ ରହସ୍ୟ ପ୍ରକାର ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଚିତ୍ତନରେ

ବେଳେ ଦୁଃଖାୟ ଶୁଣ ଥାଏ ଓ ତାର
ଏକ ତରଙ୍ଗ ଥାଏ । ଚିନ୍ତନ ପୁଣିକ
ଦୁଃଖାୟରୁ ତରଙ୍ଗ ମାଧ୍ୟମରେ
ଆଗିଛି ହୋଇଥାଏ । ଯେହାତ୍ତୁ
ଜୀବନରେ ଦୁଃଖାୟ ଶୁଣ ଥାଏ ଏଣୁ
ମେମାନେ ଦୁଃଖାୟ ସମାଜତାଯା ଚିନ୍ତନ
କଲୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ
୧ ଯେଉଁ ଚିନ୍ତନ ମାନେ ଦୁଃଖାୟକୁ
ହୋଇଥାଏ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ମୂଳ
ବା ନିଜ କେନ୍ଦ୍ର ପୁନଃ ଆଗମନ
ହୋଇଥାଏ । ମଣିଷ ମଣ୍ଡିଷ ସତ୍ୟବେଳେ ଏକ
ଦ୍ୱୟାତିକ ପ୍ରସାରଣ କେନ୍ଦ୍ର ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥାଏ । ଏହି କେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ୱାରା ମଣିଷ
ପାଇଁ ଉଚ୍ଚଲ ତରଙ୍ଗାୟ ଚିନ୍ତନ ପ୍ରଥାରଣ
କର ଠିକ ସେଇରିଳି ପରିଷ୍ଠିତି ନିଜ
ଦ୍ୱାରା ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ । ଚିନ୍ତନର
ଏକ ଦିଗ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା
ହେଉଛି । ଆମେ ଜାବନରେ ଅନେକ
ନିଷକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଭାବରେ ଗୁହଣ
କରିଛି । ତାହା ସମ୍ପଦ ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ ଓ
ପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ, ତାହା ଆମେ କହିପାରିବା ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ କଥା ପାରମରିକ ଭାବରେ ଓ
ଦୁଃଖାୟକୁମେ ଅଛି ଭାବରେ ମାନି
ଛଇଛନ୍ତି । ଆମେ ଆୟୁ, ଭଗବାନ,
ଓ ଅନେକ ଜିନିଷ ସତ୍ୟ ବା ଅର୍ଥ
ଭାବରେ ଗୁହଣ କରିଛନ୍ତି । ଆମେ
ଭଗବାନଙ୍କ ଅର୍ଥର, ଗୁହଣ କରିଛନ୍ତି,
ବ୍ୟକ୍ତି ଭଗବାନଙ୍କ ଅର୍ଥକୁ ଗୁହଣ
ପରିଚାରିନାହାନ୍ତି । ମୋ ମତରେ ଦୁଇ ଜଣ
କି ଭୁଲ କହୁଛନ୍ତି । ମୋ ମତରେ
ଭଗବାନ ଅଛନ୍ତି କି ନାହାନ୍ତି, ତାହା ମୁଁ
ପାଇବିବିରି ନାହିଁ । କାଣଣ ମୁଁ ବା କେହି
କୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ଭାଣିବାର କୌଣସି
ବସ୍ତୁ ନାହିଁ । ଆମ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଯାହା
ବସ୍ତୁ ଅଛି, ତାହା ହେଉଛି ଆମ
ପରିଷା । ମଣିଷ ବିନା ଆମେ କିଛି
ପରିପାରିବା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଆମ ମଣିଷ
ବଳ ମୁଣ୍ଡିକ ଆଧାର କରି ଯାହା କିଛି
ବ୍ୟୟ ନେଇପାରିବା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ
କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ର ନାହିଁ । ଆମେ
ବିନିଏ ଶିଶୁକୁ ବଗନ୍ତୁ ଦେଖାଇ କହନ୍ତି
ଏହା ଧଳା । ଏହି କଥାକୁ ବାଚୟାର
କୁ କୁହାଗଲେ, ସେ ସେ କଥାକୁ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦେଖେ, ତାକୁ ଧଳା ବୋଲି
ହେ । ଏହାରୁ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟାଶ୍ରେଣୀର
ବଦ୍ଧା । ଆମକୁ ଛୋଟ ବେଳୁ
ବସାଯାଇଛି ଯେ ଯେ କଣ ଆମ ଭଗବାନ,
ଏବରଶକ୍ତି ମାନ, ଏହା ବାରମାର ଶୁଣି,
ଆମେ ଏହାକୁ ବିନା ଦିଧାରେ ଗୁହଣ
କରିନେଥାଏ । ଏହିବୁ କଥାମାନ ଥଥ୍ୟ
ଜ୍ଞାନ ହୋଇପାରେ, ତାହା ସତ୍ୟ
ହୁଏ, ତାହା ଦୁଇତ ଭଲନାୟକ ସତ୍ୟ
କରିପାରେ । ସତ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ
ନାହିଁ । ଆମେ କେମିତି ଶୁଣିଥାଏ, ଦୁଇଟି
ପୁର ଆଘାତରେ ଏକ ଶର ମୃଷ୍ଟିହୁଏ,

ଶଙ୍କ ଏକ ତରଜୁରେ ପରିଣତ ହୋଇ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପରଦାରେ ବାଡ଼େ ଜୀ
ଥାଏ, ସେଠୁ ଯାଏ, ସେଠୁରେ
ଷ୍ଟର ନିଯୁଗୋନ ମାନେ ତରଜୁକୁ
ରେ ପରିଣତ କରିଥାନ୍ତି । ଆମ
ଷ୍ଟର ପୂର୍ବରୁ ସୃତି ହିସାବରେ ଥିବା
ସବୁ ଏହି ଶରକୁ ମେଲାଇ ଆମକୁ
ଲାଗିଥାନ୍ତି । ଏହିଭିତ୍ତି ସମସ୍ତ ଜନ୍ମିତ
ନ ଯଥା ଦର୍ଶନେଦ୍ୱୟ, ସଶ୍ରଦ୍ଧି,
, ରୂପ, ଘାଣ ମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଥାନ୍ତି । ଧରନ୍ତୁ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କ
ଚିତ୍ର ମୁଆ ଭାଷାରେ ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ
ଯଥା ଆ କାନ୍ତ ଥ ଧୂତା, ଏହା
ଭାଷା, ପ୍ରାୟତଃ ଆପଣମାନେ କେହି
ପରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ଉପଗୋକ୍ତ
ମାନ ପୂର୍ବରୁ ଆମ ସୃତିରେ ନାହିଁ
ଆମ ମନ୍ତ୍ରିଷ୍ଟ ଏହାକୁ ଅନୁରୂପ
ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା (ଲକ୍ଷ୍ମେରପ୍ରେଚାସନ)
ପାରି ନଥ୍ବାରୁ ଆମେ ବା କେହି
ପରିବେ ନାହିଁ । ଏହାହିଁ ଏକ ମାତ୍ର
ଆମେ ଯାହା ଜାଣନ୍ତି, ଅନୁଭବ
କିମ୍ବା ତାହା ସମସ୍ତ ମାତ୍ର ଏକ ଚିତ୍ତନ
ଜ୍ଞାନ । ଏହା ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ କିମ୍ବା
ଲପରିବ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ବାଗ୍ୟାର ଆମ
ଷ୍ଟର ପ୍ରାବଳ୍ଯ ହେଲେ ତାହା
ସରେ ପରିଣତ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଜଣେ
ପାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଅପେକ୍ଷା
ସକ୍ଷଳ ନେଇ ଲଳିଥାଏ । ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ
ଏକ ମାଧ୍ୟମ ଆବଶ୍ୟକତା ପାତେ ।
ମାଧ୍ୟମ ଯଥା ଭଗବାନ ଓ ବିଭିନ୍ନ
ମିଳିକ ଗୁରୁ ବା ସମୀକଣ ହୋଇଥାନ୍ତି ।
ଅବସ୍ଥାରେ ସାଧାରଣ ନିରାହ ଓ
ଲୋକଟି ଏହି ସମସ୍ତ
ପାଇଁ ନିର୍ଭାବ କରିବାର ଶକ୍ତି
ନିଜେ ବୁଝି ନଥାନ୍ତି, କାହାକୁ ବା
ବୁଝେଇପାରିବେ । ଆମ ପାଖରେ
ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି,
କେବଳ ସୃତି ଉପରେ ନିର୍ଭର
ଥାଏ । ଆମ ପାଖରେ ପ୍ରତ୍ୟେ
ବାର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ।
ତିର ସବୁ ଜାବ, ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ସମସ୍ତଙ୍କ
ରେ କମବେଶି ହୋଇ ଚିତ୍ତନ
ର ଉପସ୍ଥିତ ଅନୁଭବ କରାଯାଏ ।
ପରି କୁକୁର ମାଲିକଙ୍କ ଚିତ୍ତ ପାରେ,
ରୁ ଗାଇ ଘରକୁ ଗାସା ପାଇଥାନ୍ତି ।
ଭାଗଣତଃ ପ୍ରକୃତିର ସମସ୍ତେ ଜାବନ
ହି କରିବା ପାଇଁ ଚିତ୍ତନର ଉପଯୋଗ
କି । କିନ୍ତୁ ମନୀଷ ପାଖରେ ଉନ୍ନତ
କ୍ଷ ଓ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଭାବରେ ସୃତି ଶକ୍ତି
ଥାବାରୁ ମନୀଷ ଜାବନ ନିର୍ବାହରେ
କେବଳ ଚିତ୍ତନ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରୁଛି,
ତାରୁ ଅଧିକ ମାନସିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ

శక్కి బ్యాబుల కన్నుల్లి. చిత్తన ఉపకార పాథ్థబా బెలె, తా అప్క చిత్తన శక్కి అపయిబుల వాలిషి. పుథుగారె చిత్తన దూరా కెశా అపయిబుల హోల్థబా హేదుల్లి మన. ఏహా సమాప్త రె యమష్ట మానవ జాతి దూరా హర హోల్థబా ఎక అభాస్తవ శగచ. శరాగరె అనెక అంగ మనక్కు ఆమె అంగ బోలి ర మాత్ర డార కౌణిషి వేదుకి నాహిఁ. ఏహాక్కు ఎక కాచనిక అంగ వాలపారె బా పుష్ట అంగ బోలి వారిషి. కాచనిక అంగ బిశ్వయరె ర ఆబశ్యకతా నాహిఁ, కారణ కాచనికి. కిన్ను ఆమె జాశు యె పుష్ట తాహా బ్యాపక హోల్థాఁ ర ఆలాక, పబన, ఆకాశా పదార్థ పుష్ట ఓ బ్యాపక తాహా బహులె పరిమిత బా బ్యాక్కిగచ వపారిష నాహిఁ. ఏశు మన బహులె పరిమిత ఓ బ్యాక్కిగచ వపారిషనాహిఁ. మన గోచర గత పదార్థ. ఏహా పుష్ట ఆరమశ్శ దూరా పుష్ట హోల్థబా చిత్తన మానకర ఎక ప్రభావ క్షేత్ర. వారి ఎక బాయమణ్ణల్లు ఆమె ప్ర అమ్మజాన గ్రహణ కరస్తి కి వరి పథారణ చిత్తన ప్రభావ క్షేత్ర దశక్కిర్చు ఆమ మణిష్ట యమష్ట గిత థ్వా జ్ఞాన భణ్ణగ్రు జ్ఞాన ఆహరణి. మానాన దార్శనిక ఉ G shnunamurthy కిష్టి యె మణిష్ట ఎక గ్రహణకాగా యస్త భక్తి రె. మణిష్ట నిజె కిష్ట నృతన పుష్ట కలిపారెనాహిఁ. కెబల ర థ్వా కథాక్కు ప్రతిచిత్త చిత్తన రె. ఏహాహీ హేదుల్లి బాప్పుల రె పురుపా. ఆమ మణిష్ట థ్వా లుణుల్లి రుమీకా ఏఠి కిక చిత్తర నొ భక్తి కామ కరె. పిన్ధాఖల బ్రహ్మగ్రు తథ్య తథా జ్ఞాన తగా కరి ఆమ మణిష్టకు జ్ఞానా. ఏహి జ్ఞాన మధ ఆమ పాఖుల పరికార, క, పుష్టక, చిరి, రెచ్చి ఓ క కా ఆమ జెనెటిక ప్రక్లియా దూరా నుక్కమె ఆయిథాఁ ఏభం కిష్ట ప్రభావ క్షేత్రగ్రు మధ ఆయిథాఁ. నినికి మానె ఏబె కుల్హుత్తికి ఆమ A రె ఆమ యమష్ట జతిహాఁ ఓ ప్ర లెఖా హోల రహిష్టి. ఆమ పష్టరె అనెక దెశ, ధర్మ ఓ అఛి. బుధమ్మరె పునర్జన్మ బిశ్వాశ అనెక ధర్మ పునర్జన్మరె బిశ్వాశ నాహిఁ. మోర పునర్జన్మ బాబదరె బ్యాక్కిగచ ధారణా పుష్ట హోలక్కి,

ଭୁବନ, କେଳାନାଳ
ମୋ-୯୪୩୭୭୬୯୮

ଅସିତାର ପରିଚୟ : ନାରୀ

ଆହା ଥୁଲା ଏବେ ତାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୟକିମାଳାଙ୍ଗିଛି । ଆଗର ରକ୍ଷଣଶାଳା ମାଜରେ ମହିଳାଙ୍କ ଭୂମିକା ଘରର ପାରିକାନ୍ତ ଭିତରେ ସୀମିତ ବାବୋଦେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହାଲାଙ୍ଗି । ମହିଳାମାନେ ପରିବାରକୁ ଶର୍କ୍ର କରିବା ସହ ଆମାଜିକ ଓ ଆର୍ଥିକ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକୁମରେ ଅଣ୍ଟଶ୍ଵର ହଣ କରି ବହୁବିଧ ଯାଜନାରେ ଅଂଶୀଦାର ହୋଇ ପରିବାର, ସମାଜର ଉନ୍ନତିରେ ଆଗୀଦାର ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି । ନାରୀ ଶର୍କ୍ରାକରଣ ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ମାମ ଦେଶର ପ୍ରାୟ ୪ କୋଟି ଲାଖାପାଞ୍ଚ ମହିଳା ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପରିବାରକୁ ସଶର୍କ୍ର ବନ୍ଦୁଷ୍ଠିତି ।

ପରତର ସ୍ଥାଧାନତା ସଂଗ୍ରାମ ବେଳେ ହୁଏ ଦେଶପ୍ରେସ୍ମୀ ମହିଳା ଝାୟ ଦଳଥୁଲେ । ମହାମାରୀଙ୍କ ଆଜନ୍ମ ମାନ୍ୟ ଓ ଅସହ୍ୟୋଗ ଆଦୋଳନ କରାରେ ମହିଳାମାନେ ପରଦା

ଭୁଆଳରୁ ବାହାରକୁ ଆସି
ତୁରୁମିର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଗଲିଥିବା
ଦ୍ୟାଗୁହ୍ନ ଆଦୋଳନରେ ପ୍ରମୁଖ
ମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏତିକି ମହିଳା ବିରିନ୍ଦ
ଯୁକ୍ତଶ୍ଵରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି,
ଯମାନେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବନ୍ଧୁ
ବନ୍ଧୁରେ ଅଧିକ ପାରଙ୍ଗମ, ଅଧିକ
ଦ୍ୱାରା, ସହାନୁଭୂତିଶାଳ, ନ୍ୟାୟ
ଯାଗଣ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି
ଜାଗ ଆଉ ପୁରୁଷ ପ୍ରଧାନ ହୋଇ
ହିନ୍ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରତି
ଦ୍ୟାଗରର ପରିମାଣ ହ୍ରାସ ପାଇବା
ବିବରେ ବଢ଼ିଲାଇଛି । ସାମାଜିକ
ରାଜନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମହିଳାଙ୍କ
ମାଣ୍ଡି ଘେନି ସମାଜର ଏହି ଦୂର
ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଶାରାରିକ ଭିନ୍ନତା
କ ଅସ୍ତ୍ର ଭାବେ ବ୍ୟବହାର
କାମାଉଛି । ଅଧିକାଂଶ ରାଷ୍ଟ୍ରର
ଧ୍ୟାନିକ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ
ବସ୍ତ୍ରରେ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ
ପ୍ରକାର ଓ ସୁରିଧା ସୁଯୋଗ ମଞ୍ଚୁର

ଯାଇଥିଲେ ହେଁ ଲିଙ୍ଗଗତ ପାର୍ଥକ୍ୟ
ଛବିବାର ତିଷ୍ଠି ରହିଛି । କନ୍ୟାଭ୍ରଣ
୧୧୫ ମଦ୍ଦିହାର ଗଣନା
ପାରେ ଆମ ଦେଶରେ ପୁଣି
୧୦୦ ପୁନ୍ତ୍ର ସନ୍ତାନ ସହିତ ୧୦୩
। କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଏବେ ଜନ୍ମ
ଉଛବିତି । ଦେଶର ଅନେକ
ଲିଙ୍ଗରେ ମହିଳା-ପୁନ୍ତ୍ର ଅନୁପ୍ରାତ
ରେ ଅନେକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଥିବାର
ହେଁ ପାଇଁ କନ୍ୟା ଅଭାବ ଦେଖା
ଇଛି । ଅପହରଣ ଓ ବଳ ପୂର୍ବକ
ହେଁ ଓ ବଳକ୍ଷାର ପରି ଘଟଣା
ଇଛି । କିଛି ବର୍ଷ ତଳେ ନିର୍ଜୟା
ଶା, ମଣିପୁରରେ ଦୁଇ ମହିଳାଙ୍କୁ
ରାଶରେ ଉଲ୍ଲବ୍ଧ କରାଯିବା ଓ କିଛି
ତଳେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କରେ ମହିଳା
ଭରଙ୍ଗୁ ଦୂର୍ଶର୍ମ ରଳି ଦୁଃଖବ
ମହର୍ଷଶକାରୀ ଘଟଣା ଆମ
୧୮୮୧ର ସବୁ ପରମାର,
ବବଦାଦକୁ କୁଠାରପାତ କରିଛି ।
ଶରେ ମହିଳା ନିର୍ଯ୍ୟାତନାକୁ

ନିବା ଲାଗି ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ
ପଦେଶସପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି ।
ଏଣେ ସମ୍ଭାବନା ପାଇଁ ଅନେକ
କନା ଗଠନ ପରେ ବି ମହିଳାଙ୍କ
ଅତ୍ୟାଚାର କମି ପାରୁ ନାହିଁ ।
କିମ୍ବା ସମୟରେ ମହିଳାଙ୍କ ଉପରେ
ଧ୍ୟ, ଅତ୍ୟାଚାର ହେଉଥିଲେ ବି
ନେ ଲୋକଙ୍କୁ, ଭୟ ଓ
ନାନ୍ୟ କାରଣରୁ ଅଭିଯୋଗ
ଥାଏନ୍ତି । ଏକ ଅଣସରକାରୀ
ହେଲ୍ମୁଏଜ୍ ଲକ୍ଷ୍ମିଆ ପକ୍ଷରୁ
ଯାଇଥିବା ସର୍ବେ ଅନୁସାରେ
ରେ ୧୭ ପ୍ରତିଶତ ବୟଙ୍ଗୀ
ଲା ଦୂର୍ବ୍ୟବହାରର ଶାକାର
ଛାନ୍ତି । ଦୂର୍ବ୍ୟବହାରର ଶାକାର
ଥିବା ମୋଟ ବୟଙ୍ଗୀ ମହିଳାଙ୍କର
ଶତକତାଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ନିର୍ଯ୍ୟତନା
ଯାଉଛି । ସେହି ପରି ୪୭
ଶତଙ୍କୁ ବେଖାତିର ବ୍ୟବହାର
ନି କରାଯାଉଥିବା ବେଳେ ୪୦
ଶତଙ୍କୁ ମାନସିକ ଏବଂ
ନିର୍ମାତାଙ୍କ ନିର୍ମାତାଙ୍କ ତୋରିବାକୁ
ଭାରତରେ ପ୍ରତି ମନ୍ଦିରରେ ଏ ଜଣ
ନାବାଳିକା ବିବାହ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ
ହେଉଛାନ୍ତି ।
ଗତ ସାଧାରଣତତ୍ତ୍ଵ ଦିବସକୁ
ନାରୀଶକ୍ତି ପାଇଁ ସମ୍ପର୍କ କରାଯାଇଲୁ
ନୂଆଦିଲୁ଱ାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଥରେ
ମାର୍ଗପାତ୍ର, ବ୍ୟାଷ୍ଟ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ
କଳାକୌଶଳ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ
ମହିଳାମଙ୍କୁ ସମୀଲିନ କରାଯାଇଥିଲା
। ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସମେତ
ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତି
ବତାଇବା । ସେମାନାହିନୀରେ ଲିଙ୍ଗଗତ
ସମାନତାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ଓ
ଉଦ୍ଦିଷ୍ୟତାର ନେତୃତ୍ବ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା । ମହିଳା ସମ୍ଭାବନାର
ଆୟିକ ସ୍ଥାଧାନତା ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବିକାଶ
ପାଇଁ ଆମ ଦେଶ ଓ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ
ଅନେକ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ।
ମହିଳା ସମାନତା ବିନା କୌଣସି
ପରିବାର, ସମାଜ, ଦେଶର ବିକାଶ
ଅସମ୍ଭବ । ତେଣୁ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ମହିଳାଙ୍କ ଅଂଶୁହଣୀକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ
ଦେବା ପାଇଁ ସଂକଷ୍ଟ ହେଉ ।

